

man havde magten i Danmark, som jeg jo indledningsvis karakteriserede som afviklingens år, hvor man jo åbenlyst og stolt sagde, at det, det handlede om, var at afvikle Aukens miljøimperium.

Det lykkedes så i stor udstrækning, og nu har man så taget fat på at genrejse noget igen – og jeg skal lade være med at sige genrejse det samme igen, for så ved jeg, at der er nogle af de borgerlige ordførere, der får det skidt. Man vil have sat noget nyt i værk.

Men lad gå. Det er ambitiøst i forhold til det niveau, man var på, indtil dette år startede. Man kan jo så rejse det spørgsmål – og det synes jeg jo er relevant at gøre – hvad der var forklaringen på, at der skulle gå de her år, hvor der ingenting skete, når vi nu godt vidste, hvordan det forholdt sig, og jeg er sikker på, at miljøministeren i hvert fald har vidst det. Måske har ikke alle i regeringen vidst det. Der må jo være en forklaring på, at nogle af regeringens første og vigtigste indsatser på det her område var at institutionalisere Lomborgtænkningen som den højeste sandhed på området og sørge for, at Lomborg kom på finansloven.

Men nu er vi så i den situation, at man siger, at det er ambitiøst, og så vil jeg sige: Er det så ambitiøst i forhold til det, der må være målsætningen – en målsætning om, at vi i realiteternes verden jo skal sikre, at det ikke bare i Danmark, men europæisk og globalt bliver vedvarende energikilder, der bliver dominerende, at vi får reduceret det globale CO₂-udslip, og at vi i det hele taget får gang i en udvikling, der sikrer, at det bliver miljø og miljømæssig bæredygtighed, der kommer i centrum?

Jeg har godt bemærket, at man i EU har lovet hinanden, at man under alle omstændigheder vil reducere CO₂-udslippet i 2020 med 20 pct. i forhold til 1990. Når man tænker på, at hvis man kommer op på 30 pct., har man sådan en fifty-fifty chance for at overholde den der meget berømte 2-graders-målsætning, som jo er meget omdiskuteret, men som alligevel nok giver et godt indtryk af, hvad det er, man skal ned på, må man jo sige, at det, at man siger, at man vil gå i spidsen med 20 pct. i 2020, jo ikke er ambitiøst set i forhold til det, der er udfordringen, det, vi skal op på.

Så udtaler man – og det er selvfølgelig godt og interessant – at hvis man kan lave aftaler med andre, vil man bevæge sig op på 30 pct. Det, vi vel må kunne forstå her, er, at forhandlingsstrategien går ud på, at hvis man starter med at sige,

at man vil gå langt, nemlig præcis så langt, som alle andre også bør gå, vil det ødelægge forhandlingen.

Det samme problem kan man vel rejse i forhold til udfordringerne, når man kigger på regeringens energiplan. Det er uklart, hvor meget man vil reducere det danske CO₂-udslip i den energiplan, der er kommet fra regeringens side. Det ser ikke så godt ud, hvis vi regner lidt sammen og trækker fra, men der kan, som miljøministeren tidligere har været inde på, jo være ting, man har overset.

Omkring den vedvarende energi kan vi jo bare konstatere, at miljøministerens plan om, at man skal op på 30 pct., i hvert fald betyder et fald i væksten i overgangen til vedvarende energi i en periode, hvor man forlanger af alle andre, at væksten skal stige, og vi har undersøgelser fra både Ingeniørforeningen og Teknologirådet, der viser, at det er realistisk at nå op på 50 pct.

Så alt i alt mener vi faktisk stadig væk, at der er behov for sådan at stramme en lille smule op på ambitionerne, så vi ikke kun er ambitiøse i forhold til den alt for dårlige indsats, der er ydet indtil nu, men også i forhold til at udfylde de målsætninger, der skal opfyldes. Derfor fremsætter Enhedslisten følgende:

Forslag til vedtagelse

- »I forlængelse af FN's klimapanels rapport opfordrer Folketinget regeringen til
- at fremlægge en konkret plan, der kan reducere det danske CO₂-udslip med mindst 50 pct. i 2025 i forhold til 1990 og sikre, at mindst 50 pct. af det danske energiforbrug i 2025 leveres fra vedvarende energikilder,
  - at gennemføre en analyse af det globale CO₂-udslip, som skyldes det danske forbrug, og fremlægge en plan for at reducere dette i samme omfang, som vi reducerer CO₂-udslippet i Danmark,
  - at fremlægge en strategi for, hvordan Danmark sikrer, at EU i 2020 får 20 pct. af sin energi fra vedvarende energi og har reduceret sit CO₂-udslip med 30 pct.,
  - at fastholde EU på, at den industrialiserede verden tager skridt, der sikrer, at CO₂-udslippet fra disse lande reduceres med 30 pct. i 2020, samt sikrer, at Danmark under alle omstændigheder kan fastholde dette krav i forhandlingerne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).